

Na scheiding vaak dakloos

Na een scheiding op je veertigste noodgedwongen weer intrekken bij je ouders met je kinderen. Of afhankelijk blijven van tijdelijke adressen. Veel mensen kampen met dit probleem. 'Ik woon na de scheiding bij mijn moeder in met 3 kids. De oudste is bijna een tiener die graag op haar zelf is. Ik vind het verschrikkelijk dat ik haar geen eigen slaapkamer kan aanbieden', laat iemand anoniem weten via Meldpunt Huuralarm van de Woonbond.

Na een scheiding raakt een van de partners vaak dakloos

Wie na een scheiding een huurwoning zoekt, komt niet altijd in aanmerking voor urgentie. 'Wegens een scheiding en faillissement dreig ik met mijn twee kinderen dakloos te worden. Ik sta 10 jaar ingeschreven voor sociale huur. Echter is dit niet genoeg om op een 1e plek te komen. Urgentie krijg ik niet, omdat, let op... ik langer dan 5 jaar sta ingeschreven. Het is echt onbegrijpelijk dat ik zomaar overal tussenval en nergens terecht kan', laat een ander ouder weten. Of en onder welke omstandigheden woningzoekers met urgentie voorrang kunnen krijgen voor een sociale huurwoning verschilt per gemeente. Lees er meer over in de huurdersvraag 'Kom ik in aanmerking voor urgentie?'.

Gevlucht naar vakantiepark

Anderen vinden tijdelijk onderdak op vakantieparken: 'Dat ik geen passende woning kan vinden komt vooral omdat de inkomenseisen hoog zijn in de huursector. Ik verblijf in vakantiewoningen met even hoge huur per maand. Ik werk in de zorg. Had middeninkomen, maar door de scheiding moet ik nu zoeken naar woonruimte als eenverdiener.' Noodgedwongen op een vakantiepark wonen mag niet altijd, maar het gebeurt toch. Degenen die dit doen, wonen illegaal en hebben geen vast adres. Hierdoor kunnen zij geen zorgverzekering afsluiten en zich niet inschrijven als woningzoekende.

Ook hogere inkomens klem

De woningnood maakt dat het voor deze groep alleenstaanden extra moeilijk is om beschikbare en betaalbare woningen te vinden. Dat geldt niet alleen voor degenen met minder inkomen, maar ook mensen met degelijke bron als inkomsten hebben moeite om een passende woning te vinden: 'Ik houd te weinig over van mijn goed betaalde fulltimebaan om zekerheid op te bouwen als alleenstaande ouder. Verdien te veel voor sociale huur, betaal 1360 euro per maand op de vrije markt. Ik kan niets goedkopers vinden en ook geen hypotheek krijgen omdat ik (na de scheiding) niet genoeg spaargeld heb. Spaargeld zou ik zó voor elkaar krijgen als ik max. 1000 euro per maand woonlasten betaalde. Ik vind het onredelijk dat ik geen keuze heb om goedkoper te wonen. De randvoorwaarden voor de markteconomie werken niet. Er is gewoon geen vrije keuze'.

Huisvesting grootste zorg

Niet alleen de meldingen bij het Meldpunt Huuralarm van de Woonbond onderschrijven de noodzaak, maar ook uit recent onderzoek van de vereniging van familierecht- en echtscheidingsadvocaten blijkt dat bij 40% van de echtscheidingen huisvesting de grootste zorg is. Dit verbaast scheidingsmediator Ramona Bleyie uit IJmuiden niet, zij ziet in haar praktijk dagelijks hoe mensen worstelen om na een scheiding een fatsoenlijk thuis te vinden.

Scheiden geen vrije keuze

'Te vaak nog wordt gezegd dat mensen scheiden uit vrije wil, maar scheiden is geen vrije keuze. De ernst van een scheiding wordt nog steeds onderschat, zeker als er kinderen in het spel zijn', aldus Bleyie. Wat haar betreft moeten gemeenten serieuzer naar deze probleemgevallen kijken. 'Het beste zou zijn als elk geval individueel wordt beoordeeld, maar dat gebeurt dus niet.' Bleyie maakte zich eerder hard voor speciale huisvesting voor gescheiden personen in haar gemeente Velsen. Zij startte hiervoor een petitie.

Bron: Woonbond
7 mei 2021